

LBRIS

We know
books

Luiza Cala

Umbra măslinului

ROCART

- Obosisem / 7
Încotro? / 9
O altă lume / 11
Al șaizeci și cincilea / 12
Două ape înghețate / 13
Roz sau crud / 14
Alfabetizare / 15
Ventuze / 16
Creste roșii / 17
Cercetez ultimul cuvânt / 18
Dați-ne cuvintele! / 19
Becul mov / 20
Cum poți ucide iernile / 22
Cicatricile amintirilor / 23
Stare apoasă / 24
Rochii de rouă / 25
Crepusul / 26
Al șaizeci și nouălea / 27
Mirare / 28
Ce este ploaia? / 29
Veacul oglindă / 30
Prin secole / 31
Oglinda / 32
Nici absintul nu ajută / 33
Neguri fericite / 34
Fluturele snob / 35
Doar sirenele / 36

Cleptomana / 37

Lupa destinului / 38

Fitness food / 39

Florile minciunii / 40

Umbra măslinului / 41

Târâtoarele nu jelesc / 42

Zețe și duhuri / 43

Poate mirări / 44

Pervertirea din fașă / 45

Părul altcuiva / 46

Oarecare asemănare / 47

Loc vulnerabil / 48

Gramatica fericirii / 49

Eliberare / 51

Caietul de dictando / 52

Alfabet de cleștar / 53

Biblioteca tristă / 55

Cuvinte lejere / 56

Doamne, dă-mi cuvântul! / 57

Eu cea de azi / 59

Îngerii de sub piele / 61

Cale și crini / 62

În străfunduri / 63

Măslina fertilă / 64

Gând zebră / 66

Frisonul suprem / 67

Cei treisprezece măslini / 68

De mi-ai fi / 69

Gând albastru / 70

Nesfârșirea lui ieri / 72

- Mâncătorii de lut / 73
Un fel de *copy paste* / 74
Succesul vine încet / 75
Relativitate asumată / 76
Metafizică simplificată / 77
Al optzeci și nouălea / 78
Neștiind încotro / 79
Oare m-am trăit? / 81
Planeitate plictisitoare / 82
Apoi totul s-a schimbat / 83
Savurând drumul / 85
Neiertarea perlelor / 86
Gândacul sângerează / 87
Creta colorată / 88
Albastru spre roz / 89
Împlinire / 90
Păcat cu învoire / 91
Dimineți aburite / 92
Jetonul final / 93
Măslinul trist / 94
Obișnuință / 95
O cheie de rai / 96

Mersesem mult
obosisem
o toropeală albastră
se așezase peste calendarul meu
prăvălit pe caldarâm

în liniștea din urmă
izgonită din toate punctele cardinale
am poposit la umbra aceluiași măslin
jumătățile de clepsidră
își căutau echilibrul
eu le priveam doar dinăuntru
afară devenisem dealul Golgotei

măslinul primise anii
ținea zările să nu se destrame
imperturbabil rodea generos

aș fi adormit pe dată
dacă măslinul nu ar fi început
poveștile uitate care m-au compus

seva măslinului
mi-a pătruns prin tălpi
s-a furișat prin vene
artere
capilare

până în moalele sufletului
acolo unde țin ascunsă cheia înțelegerii

personajele mereu altele
treceau prin scena păcatului
cu voluptatea începutului de lume
nici iertarea nu avea logică
doar compunea scenografia lumii

îmi plăceau mult tăcerile măslinului
uneori eram eu alteori eram măslinul

Seva bunului măslin
șiroia pe drumul meu

erau pe harta sacră
semne știute
și multe neînțelese

noaptea asta nebună
se spărsese în amintiri

oftatul perfid
al celui de-al treilea cocoș
se pitise în prima bucată

o luase înaintea gândului
feciorelnic
agățat de un vis învechit

doar cioburile oglinzii
în care se priveau trecătorii
aminteau de povestea
mereu închipuită
de oboseala așteptării
prea lungi
în care toate momentele
la care voi lucraserăți
se amestecau iluzoriu

noaptea asta nebună
nu putea fi ștearsă ușor
din nemărginirea trăirilor
bocite de baba
cu dorințe ruginite
ascunsă în pura fecioară
care venea spre răscrucea
în care o țigancă dădea cu ghiocul

întrebări multe se agățau
de neputința de a alege

gândul meu se foia
frunzele măslinului
îl însoțeau
foșneau înțeleghătoare

Mi-aș remodela uterul
aș face să încapă în el
toată lumea aceasta
necontrolată
nebună
plus trupul fragil al cuvintelor

aș naște-o iar cu pielea schimbată
cu bogățiile pe dinafară
cu râuri de cuvinte
oceane de pierzanie
puțină înțelepciune

antrenorii de fericire
ar deveni șomeri
oamenii ar cădea doar în zei
zeii scufundați în virtual
s-ar prelinge în minune

dorințele
renovate și ele
s-ar înălța
sexul
anesteziantul facil ne-ar învechi iar

capcana iluziilor
sublimul tatuaj

Sub al șaiszeci și cincilea măslin
toată suflarea plângea

murise marele conducător

plângeam și eu fără să știu de ce
cineva mă înlocuise cu o plângăcioasă
pe care o întrebam de ce plânge
răspundea că așa trebuie
și nu o contraziceam din politețe

credeam toți că o rudă apropiată
ne părea necunoscută

toate schimbările
deschiderea spre lume
totul rămăsese întrebare

fericirea sclavilor
neliniști de stăpâni

Două ape înghețate

Când timpului tău
i-a picat aripa verde
când nimic n-a mai fost zbor
când pietrele au lovit fluturii
ne-am privit străini
din dormitoare încă învecinate
cu vechile alfabeto

un zid și o genune
nimic la orizont
ne trimiteam pe sub ușă
scrumiere prea pline
două ape înghețate
ceva bogății comune
minți înnegurate
inimi fără rost
doar sordide adunări

părea toamnă târzie
poate iarnă
scufundată în iluzii
precum revistele pentru adulți

măslinul se contorsiona
cu fiecare întrebare

Visul albastru spre roz
al păsării care stăpânește zarea
se sfârșește doar în
vinerea crudă
un val masiv erotic
inundă sanctuarele preoteselor

sfielnici zorii încă nu se arată
rătăcesc prin
cotloanele nopții
doar frunzele argintii ale măslinului
strălucesc

fiecare frunză are o poveste
despre altă ea
câte un eu pentru fiecare viață
fiecare zi

unele rătăcesc în roz grosier
depravat
sau în gri încă nehotărât
unele întind covor stacojiu
altele împletesc cununa de lauri

Ea era frumoasă
în fiecare din cele nouă limbi
iubea slovele
viperele
plantele de leac

Cleopatra cânta
covorul rulat
alfabetiza păsările cerului
risipea libertăți pe valuri
supunea sălbatice roluri

ea era frumoasă
vorbea limbile zeilor
inventa arhetipuri

Marc Antoniu
o aștepta

ea căuta un măslin
măcar unul
se pipăia să știe că nu e un coșmar
cobra o mângâia
bula de săpun se spărgea